

נמשל: After the angel announced that Sarah would have a child in one year, Sarah began to laugh in disbelief. *Hashem* was annoyed at her outburst and demanded from Avraham, “Why is Sarah laughing? Does she not think that I can do anything I please?” The **Netziv** ז”ל explains that she

laughed because she did not think that Avraham was capable of fathering a child. We, who are not on the level of Avraham and Sarah, must read this and recognize that everything is in the Hands of *Hashem*! He is the “כל יכול” - and even if we think we are driving the bus - we must know that it is all Him!

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY
The Greatest Mitzvah of All - ותלמוד תורה כנגד כולם
Laws of Talmud Torah. It is with excitement and gratitude to *Hakadosh Boruch Hu* that we now embark on a new halachic series regarding the laws of *Talmud Torah*. Although this *mitzvah* is well-known and faithfully adhered to, many people are not aware of some of the less common details. These *halachos* branch out into many topics, spread throughout the four sections of **Shulchan Aruch** and **Teshuvos Haposkim**. As we have reiterated in this column with regard to other areas of *halacha*, knowing these *halachos* well and understanding what is required of oneself, can give a person the direction and motivation to upgrade his performance of this special all-encompassing *mitzvah*.
The Uniqueness of these Halachos. Indeed, these *halachos* are unique because the obligations are not the same for each and every individual. The *halachos* of *Tefillin* or *Shabbos* for example, are basically the same for every person, whereas in the laws of *Talmud Torah*, much depends on the life circumstances, time availability and mental/memory capacity of the individual person. Perhaps this is the reason why these *halachos* are not as well-known as they should be. Common questions arise such as:
 1) What learning topic should I give preference to?
 2) How do I balance my obligation to learn and my obligation to teach others, do a *mitzvah* or *hiddur mitzvah*, do *chessed*,

מאת מזה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
 ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס
 attend a friend's *simcha*, or fulfill *Kibud Av V'em*?
 3) When I finish a *Masechta*, should I start another one right away or should I review the first one? The answers might be different for two different people, and even the same person might change during his lifetime as circumstances change. Another delicate topic are *posukim* and מאמרי ח"ל, which at first glance seem to obligate us all in the same thing, and in reality are different obligations for different people to understand and keep **Sub-Topics**. There are many sections of *Hilchos Talmud Torah* and related topics which we will IY”H discuss. Some of these include the daily, constant and lifetime obligations, the obligation to teach children, grandchildren, *talmidim* and others, and the possible monetary obligation to ensure they learn enough and what is considered enough. Additional items are the obligation to review one's learning, topics to learn - *halacha l'maaseh, mussar, Tanach, nistar*, etc. - as well as preferences among the topics, *Birkas Hatorah*, the *tefillah* of Reb Nechunya, communal study and *Krias Hatorah*. We will IY”H delve into the obligations and/or restrictions of a lady in all of the above, teaching *Torah* to a gentile, laws of honoring a *Talmud Chacham, seforim*, a *Bais HaMedrash*, etc. as well as time and seasonal obligations such as “שנים מקרא ואחד תרגום” and “הלכות רח סמוך לרח” and when it is prohibited to learn *Torah*, such as during *Aveilus* and *Tisha B'Av*.

הוא היה אומר ...

Baba Sali, Chacham Rabbeinu Yisroel Abuchatzzeira ז”ל would say:

“*Chazal* tell us: ‘*Hachnosas Orchim (inviting guests) is greater than Kabolas Pnei HaShechina (welcoming the Divine Presence) since the Holy One blessed be He revealed Himself to Avraham Avinu, yet he ran out to invite visitors.*’ Of course, we learn this great lesson from *Avraham Avinu* - but how did Avraham know this in the first place? In truth, he realized this on his own. When *Hashem* came to visit him, he was weak and sick. But the moment he saw visitors off in the distance, he suddenly became infused with strength and energy which allowed him to run towards them. From this Avraham realized on his own that the *mitzvah* of *Hachnosas Orchim* is greater than welcoming the *Shechina*.”

A Baal Mussar would say:

“*Whenever the word 'השקפה' occurs in the posuk, it denotes evil, except (מעשר) is so great that 'Look from Your holy dwelling,' for the power of gifts to the poor (השקיפה ממעון קדשך מן השמים) it converts the Divine attribute of wrath to mercy.*” (*Rashi*) One possible explanation is that ‘*Hashkifa*’ means to look down. Looking condescendingly upon someone is inherently wrong. However, if the intent when ‘looking down’ at someone is to lift him up and give him charity, then such a perception is indeed praiseworthy and merits *beracha*.”

A Wise Man would say:

“The best time to keep your mouth shut is when you find yourself in deep water!”

Printed By: Mailway Services,
 Serving Mosdos and Businesses
 Worldwide Since 1980
 (1-888-Mailway)

This issue Dedicated in honor of the Bar Mitzvah of Akiva Nissim Bennett ז"ל. Mazel Tov to the parents, Rabbi & Mrs. Yossi Bennett, the Grandparents Mr. & Mrs. Allan Bennett, and the Great-Grandmother, Mrs. Ann Bennett. May the entire Bennett/Gordon family derive much nachas from the Bar Mitzvah boy and watch him grow in ג' ופעט'ט ונורה.

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

(Monsey, NY)

הדלקת נרות שבת - 4:17

זמן קריאת שמע/ מ"א - 8:39

זמן קריאת שמע/ הגר"א - 9:15

סוף זמן תפילה/ להגר"א - 10:04

שקיעת החמה שבת קודש - 4:34

מוצג'יק צאת הכוכבים - 5:24

צאה"כ / לרבינו תם - 5:46

Courtesy of MyZmanim.com

TORAH TAVLIN
 IS NOW AVAILABLE
 ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
 STORIES, ARTICLES OF INTEREST
 OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
 THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
ORSENDANEMAILTO
 TORAH TAVLIN@
 YAHOO.COM

בראתי יציר הדיע ובראתי לו

שבת קודש פרשת וירא – י"ח מרחשון תשע"ז Shabbos Parshas Vayera - November 19, 2016 ט"ב התבלין

אך הרבה בבלולים עמדו בדרכי, והם שנינו להטות אותי מרצונך, ועל אף שהיו דברך פשוטים, הייתי צריך לכופ את יצרי כדי לקיימם, כיון שאמרת לי 'כי ביצחק יקרא לך זרע' היה לו ליצר פתחון פה לומר על דברך השניים שאינם כפשוטם, ולדבריו היתה עקדה זו בגדר עבירה ח"ו, נסיון זה היה קשה ביותר, לעסוק במסדות נפש מתוך תחושה שהונגני עבריי"ן! ועל זה השיבו הקב"ה 'העלוה לעולה' אמרתי לך אך לא ציוותי לשחטו, אך ממך העלמתי כוונתי כדי לנסותו ולצרף לךך. ולאור הדברים מובן גודל הנסיון, כי כל מצוה אשר הוצר מנסה להגדירה כעבירה, הוא בגדר נסיון, ועאכ"כ כשמדובר בדבר הכרוך במסידות נפש, כשהוצר מנסה או להפוך הקערה על פיה ולצייד רמיון של עבירה במקום מצווה, כי אז הנסיון קשה למאד, כי לא ידע בעצם ההקרה לקיים המצוה, עוד עליו להתמודד עם צפונות הלב המעוררים חששות כי כל יגיעו לריק, אין לך נסיון קשה מזה. גם מובן למה לא נחשב זה לנסיונו של יצחק, כי לפניו לא נאמר 'כי ביצחק יקרא לך זרע' ורק אברהם שידע מזה ההבטחה, התנסה כאן בנסיונו הקשה. נסיונות מעין זה עוברים על כל אחד מישראל, כי כשהאדם יודע את אשר עליו לעשות, אין בזה כמעט רבותא, אכן ראוי הוא לשכר על שקיים רצון בוראו, אך לפעמים בא הוצר ומנסיונו לומר כי מצוה זו שהינו טורח עליה למאד אינה כי אם עבירה, דבר זה עוללים לגרום לו לאדם יסורי נפש עוים וחוזקים, כי חושש הוא שמא עליו לשוב אחור ולקבל שכר על הפרשה, אך אז מוטל עליו להבין כי מחשבה זו הינה בגדר נסיון העקידה, ועליו להמשיך בדרכו ללא חת ומורא, ואחד שעשה את שלו בנדר בכך, כי לא היה זה כי אם טענה בדרוה מהוצר.

ערב, ל' ערבוב והתחרדות הדברים, מפני שהוא עת החושך ויתערבו הדברים שלא יכיר אדם ולא יפריד בין דבר לדבר, ולפי שהערב יחלף הלילה מן היום נקראת (הלילה ערב) [ידחץ במים] -מי דמעותיו, מכוח דרטתו האמיתית עליהם]. וזה 'וירא אליו ה', ומפרש, שזכה לגילוי שכינה על ידי 'באלנך' שהוא אותיות ב' איל"ן, והיינו, שהיה תמיד מחשב בנפשו מאיזה אילן הוא אם מעין החיים או ח"ו מעין הדעת טוב רוע, ולכן היה מבקש תמיד רפואה לנפשו, שמדומו בתיבת ממר"א שבגימטריא רפ"א, ולכן היה בעיניו כאפ"ר שהוא בגימטריא ממר"א, (הוא יושב פתח האהל, שחושב תמיד שעדיין הוא בפתח האהל ולא נכנס אל הקדושה), ועל ידי זה 'נחם' בגימטריא חיו"ם - המשיך חיים לכל העולם, ותיקן 'חיו"ם', רצה לומר ה' פעמים יו"ם בגימטריא פ"ר, והיינו שתקין והמתיק הפ"ר דינים (וכל זאת מכוח ענוותנותו, וחזרתו בתשובה שלימה אשר גם מביאתו לעשות מצוות ומעשים טובים כראוי), ומקרב קץ הגאולה (וכדאיתא בגמרא יומא פ"ז) - "אמר רבי יונתן, גדולה תשובה שמקרבת את הגאולה, שנאמר 'ובא לציון גואל' ולשבי פשע ביעקב' - מה טעם 'ובא לציון גואל' משום ד'ולשבי פשע ביעקב'".

וזה שפירש רש"י 'ממרא' - הוא שנתן לו עצה על המילה, רצה לומר, שמידה זו שידוע שהוא אפס ואין ונחשב כאפ"ר שהוא בגימטריא ממר"א (אשר תביא לתשובה שלימה, אשר עליו נאמר 'ושב רפא לו', ורפ"א הוא בגימטריא ממר"א), נתן לו עצה על הגאולה, כי ע"ל המילה גימ' ק

מאת הגה"צ רבי גמליאל הסדן רבבובין שליט"א ר"י שער השמים מיושלים עה"ק
 והאלקים נסה את אברהם ... (כב - א) - נסיון העקידה ובחינתה לדורות
 שמביטים אנו בנסיון העקידה, מצטייר לעינינו נסיון של מסידות נפש, אברהם לא זכה בבנו המובחר כי אם בהיותו בן מאה שנה, וכשוכה בכך לבסוף מצווה אותו הקב"ה להעלותו לעולה, ומשמעותן של דברים אלו הוא לאבר את כל יגיעו עלי אדמות כי במלעדי יצחק שוב אין המשך קיום לאלו הגילויים שנתגלו בעולם על ידו, ענין זה הוא בכלל מסידות נפש, דהיינו למסוד כל יגיעו משך כל השנים למען ציווי בוראו.
 אך כשמתבוננים יותר לעומקו של נסיון זה מתעורר כמה תמיהות, ראשית, למה נחשב דבר זה לנסיון לאברהם אבינו, הלא אותו צדיק וכה שהקב"ה בעצמו נתגלה אליו, וכי יעלה על דעתו להמדות ציוויו? בוראי ביטל עצמו לציווי בוראו, וכבר ראו אצלו כי מוכן ומוזמן ללכת באש ובמים לכבוד בוראו, היה זה כששיבר אלילי אביו, וקיבל אז את ענשו החמור וחרקוהו לכבשן האש, כמובא בחו"ל, ולולא המלאכים שציננו את האש הגדולה היה אז מת על קדושת ה', וא"כ מוטל עליו להבין מהו ענינו של הנסיון הנוכחי, למה נחשב נסיון זה של מסידות נפש כנסיון הקשה ביותר.
 בכדי להבין זאת עלינו לעיין בדברי אברהם עצמו כשהעלה את תמיהתו על מעשה העקידה, הדברים מובאים ברש"י (כב יב) בדי"ה כי עתה ידעת, חו"ל: איד אבא, איל אברהם אפשר לפניך את שידת: אתמול אמרת לי כי ביצחק יקרא לך זרע, וחזרת ואמרת קח נא את בנך, עכשיו אתה אומר לי אל תשלח ידך אל הנער, עכ"ל. תיאר אברהם בעצמו את נסיונו הקשה 'מוכן ומוזמן הייתי לקיים את רצוני', אמר כלפי הקב"ה

מאוצרותיו של המגיד
 מאת הרב שלום פערל שליט"א מגיד משימים בקלל בית שמש
 וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא יושב פתח האהל כחום היום - מידת הענווה מביאה לידי תשובה שלימה וגאולה שלימה
 תב רש"י, "באלוני ממרא - הוא שנתן לו עצה על המילה, ולפיכך נגלה עליו בחלקו". וביאר ב'צמח צדיק' (מהרבי מנחם מנדל האגד מויזניץ זי"ע) על דרך הרמז, "וירא אליו ה' באלוני ממרא, אפשר לרמז, כי האדם השלם צריך לחשוב תמיד שהוא ממרא נגד כבודו ית', ועי"ז מבקש תמיד רפואה לנפשו, ולכן ממר"א בגימטריא רפ"א, ועיקר הרפואה הוא שיהיה תמיד בעיניו כאפס ואין, וכמ"ש אברהם אבינו ע"ה 'ואנכי עפר ואפר', ולכן ממר"א בגימטריא אפ"ר, ועי"ז יזכה לתשובה שלימה, וכמו שאחז"ל (ב"ר נ' ד'), שאאע"ה (שזכה למידת הענווה המביאה לידי תשובה שלימה) הקדים רחיצה ללינה, פ' שבכל לילה קורם הלילה הקדים לרחוץ מעוונותיו (כמ"ש ב'משנה בדרוה' [ארי"ח סי' קל"ט סי' ט'] "כתבו הספרים, שבליילה קודם השינה נכון לאדם שיפשפש במעשיו שעשה כל היום, ואם ימצא שעשה עבירה, יתוודה עליה ויקבל על עצמו שלא לעשותה עוד, ובפרט בעוונות המצויים כגון חניפות שקרים לצינות לשון הרע וכן עוון ביטול תורה, צדיקים בדיקה ביותר". ויש להוסיף, שזה גם נרמז בכתוב 'והיה' [ש- לשמות, שהרי 'אין והיה אלא לשון שמחה' [נ' ב"דמ"ב ג'] - 'כל מקום שנאמר והיה וכו'), על מה שיש אדם ש[ן] לפנות [כאשר הוא פונה לשון, לעת] ערב [ל-לילה (ע' בדר"ק בראשית א' ה'-ערב - העת אחד ביאת השמש נקרא

מעשה אבות .... סימן לבנים

וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני ה' וגו' (יש-כז)

The *Gemara* (ברכות ו.) tells us: “*Rav Chelbo, in the name of Rav Huna, says: Whoever has a fixed place for his prayer (קובע מקום לתפילות), the G-d of Avraham will be his Helper... How do we know that our father Avraham had a fixed place (for prayer)? For it is written: ‘And Avraham got up early in the morning to the place where he had stood.’ The word ‘standing’ means prayer, for it says, ‘Then Pinchos stood up and prayed.’”*

A terrible tragedy occurred over four years ago which shook the entire Jewish world. On *erev Taanis Esther* 5772 (March 6, 2012), a boy was critically injured when he was struck in the head by a baseball bat, just days after his *Bar Mitzvah*. He remained in a coma for almost ten weeks before he passed away on 24 *Iyar* (May 16). During this tremendous *nisayon*, the parents and family showed extraordinary *Emunah* and never questioned the *Ribono Shel Olam*.

One year later, to commemorate the first *yahrzeit*, a *Sefer Torah* was written *L'iluy Nishmas* the boy and hundreds turned out for the *Hachnosas Sefer Torah*. At one point during the procession, a *Rav* who was close to the family, **R’ Moshe Rabinowitz shlit’a**, walked over to the father who lost his son a year ago and asked him to share his thoughts. “You seem so preoccupied,” said the *Rav* to the stoic-faced father, “what is going through your mind?”

The man had tears in his eyes and a lump in his throat, but still managed to reply. “Obviously, this is a very emotional day for me. But I was thinking of a story I heard once about the **Klausenberger Rebbe, R’ Yekusiel Halberstam zt”l**. In April 1945, a few days before WWII officially ended, the Allies liberated the Muldorf Concentration Camp in which the *Rebbe* had been imprisoned for over nine months. After the initial shock of freedom and liberation, the survivors were transported via military trucks to the Feldafing DP camp near Munich, Germany. As they stood on line waiting to board the trucks, the *Klausenberger Rebbe* suddenly turned to the man next to him and said, ‘Please hold my place on line. I forgot something in the barracks and I will be right back!’ The man looked at the *Rebbe* with incredulity. ‘What could you have possibly forgotten in this terrible place? The sooner we leave here the better!’ But the *Rebbe* insisted and hurried away.

“Almost twenty minutes later, the *Rebbe* reappeared and boarded the waiting truck. When asked repeatedly, “*Rebbe, vos hut ir shoin fargessen?*” (What did you forget?) he refused to answer and the matter remained sealed until many years later, when this same individual came to visit the *Klausenberger Rebbe* in the U.S. and reminded him of that incident.

“This time, the *Rebbe* looked at the man and nodded. ‘I will tell you what happened that day,’ said the *Rebbe*. ‘So many *Yidden* lost their lives and so many others suffered horribly. The war was especially cruel to me. I lost my wife and eleven children. I lost thousands of *chassidim*. I was beaten, starved and enslaved. I had nothing left in this world - except for the *Ribono shel Olam*. Every single day, I *davened* to Him and cried my eyes out. As per the *halacha*, I set aside a specific place in the barracks - a ‘*Makom Kavua*’ - where I *davened* and where I felt the love and protection of the Almighty. But as were standing on line waiting to leave the camp, I suddenly realized that I would never stand in my *Makom Kavua* again. That place where I felt *Hashem*, where I connected to *Hashem* - as hard as it was for me in Muldorf, I wanted one more moment alone with the *Borei Oilam*, to conjure up that feeling of closeness I shared with Him, and thus take it with me for the rest of my life! That is where went on that day,’ concluded the *Rebbe*, as he wiped away a tear.”

Music and joyous dancing was all around them, but Rabbi Rabinowitz and the boy’s father seemed to be transported to another world. Gazing into the rabbi’s eyes, the father said, “While I was sitting in the hospital during those terrible weeks when my son was in a coma, I understood that medically there was no chance he would pull through. Yet, I cried my eyes out and *davened* to *Hashem* with such intensity that I truly felt a ‘*kirva*’ - a closeness - with the One Above. It was a deep, and personal *keshar* (bond) that I felt in that hospital room. Now, one year later, I am trying to relive that unique *keshar*, that closeness and recognition that *Hashem* is the only One to turn to in times of need.”

משל למה הדבר דומה

ויאמר ה' אל אברהם למה זה צחקת שרה ... היפלא מה' דבר למועד אשוב אליך בעת חיה ולשרה בן וגו' (יח-יגיד)

משל: A man getting onto a city bus one day notices a young boy sitting right behind the bus driver. In front of the boy is a steering wheel made out of cardboard, covered in tinfoil. The boy is shouting directions at everyone getting on the bus, instructing the passengers where to put their money or tokens. When the driver closes the door, the boys begins to parrot his every movement. As the driver turns the steering wheel, the boy turns his wheel in perfect sync with the driver. Then every few minutes, the boy looks into the rear-view mirror and screams at the passengers to quiet down because he can’t concentrate.

After watching the humorous show for a few minutes, the man asks the driver for an explanation. The driver looked at the boy for a second and smiled. Then he explained that the little boy at his side is really his son. The young child is fascinated by cars, buses and anything to do with driving, and has become the most terribly annoying “back-seat driver,” constantly proffering his opinion. In exasperation the driver decided on this witty ploy. He made his son his own steering wheel and sat him right behind himself.

“It was the best thing I ever did,” said the driver, “he thinks he’s driving so he leaves me alone.”

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM R’ CHAIM YOSEF KOFMAN

ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק (כא-)
Avraham Avinu followed the command of *Hashem* and sent away Yishmael, as per his wife Sarah’s request, to avoid his older son becoming a negative influence on their newborn child, Yitzchok. The *meforshim* ask: *Chazal* tell us (וימנח כח:) that *Avraham Avinu* fulfilled all the *mitzvos* of the *Torah* before they were even given. Hence, how could he send away Yishmael in violation of the *mitzvah* in *Parshas Ki Seitzei* of *השנואה הבכור* - “*He cannot give the son of the beloved (wife) precedence over the son of the despised (wife) - the firstborn son.*” By choosing to consider Yitzchok as the *bechor* and sending away Yishmael the son Hagar, isn’t that precisely what Avraham is doing?

R’ Chaim Soloveitchik (Brisker) zt”l answers that since *Hashem* Himself gave *Avraham* the command to listen to Sarah - “שמע בקולה” - “*listen to her voice*” - this became a positive commandment (עשה) and we employ the Talmudic rule of “עשה דוחה לא תעשה”. Thus, there is no negative commandment (לאו) here at all. This fits beautifully with a *Medrash Pliah* found in *Yalkut Shimoni (Mishlei)* as follows: *זה יצחק לשמעאל. ויתקם בעד לילה: זה יצחק לשמעאל. ויתקם בעד לילה: זה יצחק לשמעאל. ויתקם בעד לילה: זה יצחק לשמעאל.* The principle of “עשה דוחה לא תעשה” tells one how to act when there are two conflicting obligations from the *Torah*. For example, the *Torah* commands us to attach wool *Tzitzis* to a four cornered garment - “גדילים - לא תלבש שעטני צמר ופשתים יחדיו” - “The *Torah* also commands us not to mix wool and linen together - “תעשה לך”. However, by inserting *Techeiles* (turquoise fringes made of wool) into the linen garment of *Tzitzis*, we are fulfilling the *mitzvah*. Why? Because doing this *mitzvah* (עשה) overrides the prohibition (דוחה לא תעשה) of mixing wool and linen together.

We see that our “אשת חיל” - *Sarah Imeinu*, understood the principle of overriding the “*Lav*” since “דרשה צמר ופשתים” - she put Yitzchok ahead of Yishmael. As a result, “ותקם בעד לילה” - Avraham was told by *Hashem* to rise early and send away Yishmael!

DRUSH V’CHIDDUSH

וישא עיני וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא ... (ח-ב)
Rashi writes: “*Why is וירא written twice (in this posuk)? The first is to be understood according to its literal meaning, and the second means ‘understanding.’ He (Avraham) observed that they were standing in one place, and he understood that they did not wish to burden him. And although they knew that he would come out toward them, they stood in their place out of respect for him, to show him that they did not wish to trouble him, and he went out first and ran toward them.*” Rashi seems to be addressing the viewpoint of *Avraham Avinu*. What he saw and what he perceived. The first time Avraham “saw” - he saw the angels in the distance, it was an actual vision that he beheld. He literally saw three men standing in one spot. The second time Avraham “saw” it means he understood, it dawned on him that the visitors did not wish to trouble him.

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDOS OF .... צדק ומשפט

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט .... (ח-יגיד)

Hashem commands *Avraham Avinu* teach all his future descendants what it means to be a Jew! He must impress upon them to behave with “*Tzedakah* and *Mishpat*.” The **Chofetz Chaim zt”l** asks the question: how are we supposed to act - with *Tzedakah* or with *Mishpat*? It seems like a contradiction. TZEDAKAH means righteousness and kindness, while MISHPAT means strict justice! So what is the proper behavior for a *yid*? Is it one or the other? Kindness or strictness?

He answers that when it comes to dealing with money or property or the feelings of others, one must act with justice. A Jew must be overly vigilant in the manner which he treats other people. He must bend over backwards to make sure that he never, ever, causes pain or harm to a fellow Jew. It is with MISHPAT, strict justice, in our behavior towards our fellow man. On the other hand, the way we must react to how people treat us is with TZEDAKAH! We must behave with righteousness and kindness to others even if we are mistreated. The *Torah* tells us not to bear a grudge and not to take revenge. We are taught not to do to others what is hateful to ourselves. The ability to “*fargin, farkook un fargess*” is the way we are expected to behave when confronted with a hurtful situation. Instead of acting with rightful indignation, forcefully sticking up for our rights and not letting anyone take advantage of us, we are expected to act like a YID, a descendant and follower of *Avraham Avinu* who commands us to live with this “righteous contradiction.” We are NOT supposed to treat others the way others treat us! We are supposed to look away from the mistreatment of others and always try to act to our fellow *yidden* with love and kindness. It is not tit for tat. It is TZEDAKAH and MISHPAT. A loyal descendant of *Avraham Avinu* is to know when to use each one!

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz, Israel with zero overhead